GENERALINIO ADVOKATO
YVES BOT IŠVADA,
pateikta 2017 m. vasario 1 d.[1]

Sujungtos bylos C-361/15 P ir C-405/15 P

Easy Sanitary Solutions BV (C-361/15 P),
Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO) (C-405/15 P)
prieš

Group Nivelles NV

„Apeliacinis skundas – Reglamentas (EB) Nr. 6/2002 – Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra – Registruotas Bendrijos dizainas, vaizduojantis „dušo sifoną“ – Ankstesnis dizainas – Ginčijamo dizaino naujumo ir individualių savybių vertinimas – Prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusiam asmeniui tenkanti įrodinėjimo pareiga – Reikalavimai, susiję su ankstesnio dizaino pateikimu – Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnio sąvokos ir taikymo sritis – EUIPO suteikti įgaliojimai vertinant įrodymus – Reglamento Nr. 6/2002 63 straipsnio 1 dalis – Bendrojo Teismo atliekamos teisėtumo kontrolės ribos – Reglamento Nr.°6/2002 61 straipsnio 2 dalis – Viešosios tvarkos išlyga“

I – Įžanga

1. Šiose bylose Teisingumo Teismui reikės patikslinti 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino[2] sąvokų ir esminių jo taikymo principų apimtį.

2. Visų pirma Teisingumo Teismui reikės priminti šio reglamento *ratio legis* ir įgaliojimus, kuriuos reikėtų ar kurių nereikėtų priskirti Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) instancijoms, kai nagrinėjamas prašymas pripažinti Bendrijos dizaino registraciją negaliojančia.

3. Šis ginčas kilo dėl prašymo, kurį pateikė *I-Drain BVBA*, vėliau tapusi *Group Nivelles NV*[3], pripažinti negaliojančia *Easy Sanitary Solutions BV*[4] priklausančio dizaino registraciją, pagal kurią šiuo dizainu vaizduojamas „dušo sifonas“. Siekdama pagrįsti savo prašymą dėl registracijos pripažinimo negaliojančia, pateiktą EUIPO anuliavimo skyriui, *Group Nivelles* teigė, kad šis dizainas nėra naujas ir neturi individualių savybių, nes jau egzistavo ir buvo prieinamas visuomenei ankstesnis dizainas. Sunkumai nagrinėjant šį prašymą pripažinti registraciją negaliojančia susiję su klaidomis, kurias padarė ne tik prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo, kuris tinkamai nepavaizdavo savo ankstesnio kūrinio, bet ir EUIPO anuliavimo skyrius ir Trečioji apeliacinė taryba, kurie tinkamai nepalygino nagrinėjamų dizainų.

1 Originalo kalba: prancūzų.

2 OL L 3, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 142. Šis reglamentas iš dalies pakeistas 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1891/2006 (OL L 386, 2006, p. 14).

3 Vėliau *I-Drain BVBA* buvo įtraukta į *Group Nivelles NV*, toliau – *Group Nivelles*.

4 Toliau – ESS.

4. Todėl 2015 m. gegužės 13 d. Sprendime *Group Nivelles / VRDT – Easy Sanitary Solutions* (Griovelis dušo vandeniui nutekėti)[5] Bendrasis Teismas panaikino 2012 m. spalio 4 d. EUIPO trečiosios apeliacinės tarybos sprendimą[6].

5. Savo apeliaciniais skundais EUIPO ir ESS atitinkamai prašo panaikinti ir iš dalies panaikinti šį sprendimą.

6. Šioje išvadoje pirmiausia siūlau Teisingumo Teismui savo iniciatyva iškelti pagrindą, susijusį su Bendrojo Teismo įgaliojimų nebuvimu. Iš tiesų laikausi nuomonės, kad, nagrinėdamas ESS iškeltą papildomą pagrindą, jis peržengė teisėtumo kontrolės ribas, kurios jam nustatytos pagal Reglamento Nr. 6/2002 61 straipsnio 2 dalį, todėl, mano nuomone, skundžiamą sprendimą reikia iš dalies panaikinti.

7. Antra, siūlau Teisingumo Teismui atmesti apeliacinį skundą, kurį EUIPO pateikė byloje C-405/15 P.

8. Pirmiausia nurodysiu priežastis, dėl kurių Bendrasis Teismas, mano nuomone, padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 77–79 punktuose reikalavo, kad EUIPO atkurtų ankstesnį dizainą iš įvairių dalių, pavaizduotų įvairiose prie prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pridėtose katalogų ištraukose. Toks įpareigojimas negali būti nustatomas vertinant dizaino naujumą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnį, ir negali būti priskiriamas įgaliojimams, kurie yra suteikiami EUIPO instancijoms šio reglamento 63 straipsnio 1 dalimi, nes jis neatitinka Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnio teksto ir taikymo srities.

9. Tada vis dėlto nurodysiu priežastis, dėl kurių ši išvada nelemia skundžiamo sprendimo panaikinimo.

10. Ir galiausiai, trečia, pasiūlysiu Teisingumo Teismui atmesti ESS paduotą apeliacinį skundą.

II – Sąjungos teisinis pagrindas

A – Reglamentas Nr. 6/2002

11. Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnio 1 dalies a punkte „dizainas“ apibrėžiamas kaip viso gaminio ar jo dalies vaizdas, susidarantis dėl paties gaminio ir (arba) jo ornamentikos, specifinių linijų, kontūrų, spalvų, formos, tekstūros ir (arba) medžiagų savybių.

12. Pagal šio reglamento 4 straipsnio 1 dalį dizainas pagal Bendrijos dizainą saugomas atsižvelgiant į tai, ar jis yra naujas ir ar turi individualių savybių.

13. Pagal šios nuostatos 2 dalį dizainas, pritaikytas ar panaudotas gaminiui, kuris yra sudėtinio gaminio sudedamoji dalis, yra laikomas nauju ir turinčiu individualių savybių tiktai jeigu ta sudedamoji dalis, įmontuota į sudėtinį gaminį, išlieka matoma jį įprastai naudojant ir tik tada, kai tos sudedamosios dalies matomos savybės atitinka naujumo ir individualių savybių reikalavimus.

14. Pagal minėto reglamento 5 straipsnio 1 dalies b punktą įregistruotas Bendrijos dizainas laikomas nauju, jeigu joks kitas tapatus dizainas netapo prieinamas visuomenei iki paraiškos įregistruoti dizainą, kurį siekiama apsaugoti, padavimo datos, o prašant prioriteto – iki prioriteto datos, jei tai yra registruotas Bendrijos dizainas.

5 T-15/13, EU:T:2015:281, toliau – skundžiamas sprendimas.

6 Byla R 2004/2010-3 dėl registracijos pripažinimo negaliojančia procedūros tarp *I-Drain BVBA* ir *ESS*.

15. Be to, Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnio 2 dalyje patikslinta, kad dizainai laikomi tapačiais, jei jų savybės skiriasi tik neesminėmis detalėmis.

16. Pagal šio reglamento 6 straipsnio 1 dalies b punktą įregistruotas Bendrijos dizainas laikomas turinčiu individualių savybių, jeigu jo bendras įspūdis informuotam naudotojui skiriasi nuo bendro įspūdžio, kurį tokiam naudotojui daro bet koks kitas dizainas, tapęs prieinamas visuomenei iki registravimo paraiškos padavimo datos, o prašant prioriteto – iki prioriteto suteikimo datos.

17. Pagal minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalį, taikant to paties reglamento 5 straipsnio 1 dalies b punktą ir 6 straipsnio 1 dalies b punktą, dizainas laikomas prieinamu visuomenei, jeigu jis buvo paskelbtas po registracijos ar kitaip, arba eksponuotas, naudotas versle ar kitaip atskleistas, išskyrus tuos atvejus, kai šie įvykiai atitinkamai iki tos datos, kai dizainas, kurį siekiama apsaugoti, tapo pirmą kartą prieinamas visuomenei, negalėjo pagrįstai tapti įprastu būdu žinomi Europos Sąjungoje veikiantiems atitinkamos srities specialistams.

18. Be to, Reglamento Nr. 6/2002 10 straipsnio „Apsaugos apimtis“ 1 dalyje nustatyta, kad Bendrijos dizaino registracijos teikiama apsauga saugo bet kokį dizainą, kuris informuotam vartotojui nesudaro skirtingo bendro įspūdžio.

19. Pagal šio reglamento 25 straipsnio 1 dalies b punktą Bendrijos dizainas gali būti pripažintas negaliojančiu, jeigu jis neatitinka minėto reglamento 4–9 straipsniuose nustatytų sąlygų.

20. Minėto reglamento VII antraštinėje dalyje „Apeliacijos“ esančio 61 straipsnio 2 dalyje patikslinta, kad „<…> bylas [Teisingumo Teisme galima kelti] esant šiems pagrindams: dėl kompetentingumo stokos [įgaliojimų nebuvimo], dėl esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimo, dėl Sutarties pažeidimo, dėl šio reglamento arba dėl bet kokių taisyklių nuostatų taikymo arba dėl neteisingo naudojimosi jų suteikiamais įgaliojimais“.

21. Be to, Reglamento Nr. 6/2002 VIII antraštinėje dalyje „Nagrinėjimas Tarnyboje“ esančio 63 straipsnio 1 dalyje, be kita ko, nurodyta, kad „nagrinėdama Tarnyboje iškeltas bylas, ji savo iniciatyva atlieka faktų ekspertizę. Tačiau, nagrinėjant paraiškas dėl negaliojimo paskelbimo, Tarnybos veiksmai, atliekant tokią ekspertizę, yra apriboti tiktai šalių nurodytais faktais, įrodymais ir argumentais bei prašomu teisių gynimo būdu“.

22. Pagal šio reglamento 65 straipsnio 1 dalį EUIPO bet kurioje procedūroje gali taikyti tyrimo priemones ir, be kita ko, išklausyti šalis ir liudytojus, prašyti pateikti informaciją, dokumentus ir įrodymus arba prašyti ekspertų išvadų

B – Reglamentas Nr. 2245/2002

23. Galiausiai 2002 m. spalio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2245/2002, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino[7], 28 straipsnio 1 dalies b punkto v ir vi papunkčiuose nustatyta:

„1. Tarnybai pateiktoje paraiškoje dėl negaliojimo paskelbimo pagal Reglamento (EB) Nr. 6/2002 52 straipsnio nuostatas turi būti duomenys:

<…>

7 OL L 341, 2002, p. 28; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 31 t., p. 14, toliau – Įgyvendinimo reglamentas.

b) apie pagrindus, kuriais paremta paraiška:

<…>

v) kai negaliojimo pagrindas yra tai, kad registruotasis Bendrijos dizainas neatitinka Reglamento (EB) Nr. 6/2002 5 arba 6 straipsniuose nustatytų reikalavimų, ankstesnių dizainų, kurie galėtų tapti kliūtimi pripažįstant registruotojo Bendrijos dizaino naujumą arba individualias savybes, nurodymas ir jų vaizdai, taip pat dokumentai, įrodantys tų ankstesniųjų dizainų buvimą;

vi) tiems pagrindams paremti pateiktų faktų, įrodymų ir argumentų išvardijimas;

<…>“

III – Faktinės bylos aplinkybės

24. ESS priklauso Bendrijos dizainas, kuris, 2003 m. lapkričio 28 d. pateikus registracijos paraišką, įregistruotas numeriu 000107834-0025 (toliau – ginčijamas dizainas).

25. Ginčijamas dizainas atrodo taip:

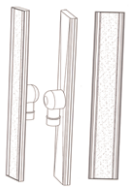

26. Šis dizainas, remiantis minėta registracija, vaizduoja „dušo sifoną“ (*shower drain*)“.

27. 2009 m. rugsėjo 3 d. apeliantė *I-Drain*, remdamasi Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktu, pateikė EUIPO prašymą pripažinti ginčijamą dizainą negaliojančiu. Prašyme pripažinti ginčijamą dizainą negaliojančiu apeliantė teigė, kad ginčijamas dizainas neatitinka Reglamento Nr. 6/2002 4–9 straipsnių sąlygų, nes šio dizaino dalis, kuri turėtų būti matoma įprastai jį naudojant, t. y. uždengiančioji plokštelė be angų, nebėra nauja ir neturi individualių savybių.

28. Siekdama pagrįsti savo prašymą pripažinti registraciją negaliojančia ir įrodyti ankstesnio tapataus dizaino buvimą ir jo tapimą prieinamu visuomenei, apeliantė pateikė įmonės *Blücher* 1998 ir 2000 m. gaminių katalogų ištraukas [8], kuriose buvo pateikiama tokia iliustracija (toliau – ankstesnis dizainas):

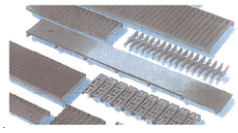

29. 2010 m. rugsėjo 23 d. sprendimu EUIPO anuliavimo skyrius patenkino prašymą pripažinti ginčijamo dizaino registraciją negaliojančia, remdamasis Reglamento Nr. 6/2002 25 straipsnio 1 dalies b punktu, ir nurodė, kad ginčijamas dizainas nėra naujas, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 5 straipsnį.

8 Toliau – *Blücher* katalogai.

30. Anuliavimo skyrius rėmėsi principu, kad vienintelis matomas ginčijamo dizaino elementas įmontavus gaminį yra jo uždengiančioji plokštelė. Todėl jis nusprendė, kad ši uždengiančioji plokštelė yra tokia pat kaip ir šio sprendimo 28 punkte pateiktos iliustracijos centre esanti plokštelė, ir, remdamasis šiuo vieninteliu pagrindu, patenkino prašymą pripažinti registraciją negaliojančia.

31. 2010 m. spalio 15 d. ESS, remdamasi Reglamento Nr. 6/2002 55–60 straipsniais, apskundė Anuliavimo skyriaus sprendimą.

32. Per šią procedūrą šalys pateikė naujų faktinių aplinkybių ir įrodymų savo kaltinimams pagrįsti ir EUIPO trečioji apeliacinė taryba juos priėmė.

33. 2012 m. spalio 4 d. sprendimu ji panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimą (toliau – ginčijamas sprendimas).

34. Priešingai nei Anuliavimo skyrius, EUIPO trečioji apeliacinė taryba laikėsi nuomonės, kad ginčijamą dizainą sudarė ne vien stačiakampio formos uždengiančioji plokštelė, bet ir šoninės įpjovos, taip pat dušo sifono išoriniai kraštai. Todėl EUIPO trečioji apeliacinė taryba palygino šį dizainą su ankstesniu dizainu, kurį, jos teigimu, sudarė „labai paprastas keturkampis dušo sifonas“, kurį sudaro uždengiančioji plokštelė, kurioje yra anga“ [9].

35. Tuo remdamasi, EUIPO trečioji apeliacinė taryba nusprendė, kad ginčijamas dizainas yra naujas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnį, nes jis nėra toks pat kaip ankstesnis dizainas, nes šie du dizainai turi „nesunkiai pastebimų skirtumų“, kurie „nėra“ nei „minimalūs“, nei tokie, kuriuos „sunku įvertinti objektyviai“ [10].

36. Todėl EUIPO trečioji apeliacinė taryba grąžino bylą nagrinėti Anuliavimo skyriui.

IV – Procesas Bendrajame Teisme

A – Šalių argumentai

37. Ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. sausio 7 d., *Group Nivelles* prašė panaikinti ginčijamą sprendimą.

38. *Group Nivelles* grindė ieškinį vieninteliu pagrindu, susijusiu su tuo, kad EUIPO trečioji apeliacinė taryba padarė klaidą, kai ginčijamą dizainą lygino su ankstesniu dizainu, kuriuo ši įmonė grindė savo prašymą pripažinti registraciją negaliojančia. Jos nuomone, dėl šios klaidos EUIPO trečioji apeliacinė taryba padarė klaidingą išvadą, kad ginčijamas dizainas yra naujas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnį. Šiuo tikslu *Group Nivelles* pateikė naują dokumentą, skirtą įrodyti, kad ginčijamas dizainas nėra naujas. Apeliantė taip pat prašė Bendrojo Teismo pakeisti ginčijamą sprendimą.

39. Atsiliepime į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. liepos 15 d., ESS prašė panaikinti ginčijamą sprendimą dėl kitų motyvų, nei nurodyti *Group Nivelles* ieškinyje dėl panaikinimo. Iš tiesų ESS teigė, kad ginčijamo sprendimo 31 punkte EUIPO trečioji apeliacinė taryba, viena vertus, visai neatsižvelgė į jos argumentus, kuriais ši bendrovė siekė įrodyti, kad dėl gaminio,

9 Ginčijamo sprendimo 31 punktas.

10 Ginčijamo sprendimo 32 punktas.

kuriam pritaikytas ankstesnis dizainas, pramoninio pritaikomumo šis dizainas skiriasi nuo ginčijamo dizaino, ir, kita vertus, ji šiuo klausimu tinkamai nemotyvavo savo sprendimo [11]. Todėl, ESS teigimu, EUIPO trečioji apeliacinė taryba teisingai nenustatė ankstesnio dizaino ir tai turėjo įtaką prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pagrįstumo vertinimui.

B – Skundžiamas sprendimas

40. Skundžiamą sprendimą sudaro trys dalys.

41. Pirmojoje dalyje, kurioje yra šio sprendimo 15–35 punktai, Bendrasis Teismas nagrinėjo ESS ir EUIPO iškeltus priimtinumo klausimus. Šie argumentai neginčijami šiuose apeliaciniuose skunduose.

42. Minėto sprendimo antrojoje dalyje, kurią sudaro jo 36–92 punktai, Bendrasis Teismas nagrinėjo dvi *Group Nivelles* reikalavimų dalis, pateiktas jos ieškinyje dėl panaikinimo.

43. Pirmiausia (skundžiamo sprendimo 36–88 punktai) Bendrasis Teismas pripažino pagrįstu vienintelį *Group Nivelles* pateiktą pagrindą.

44. Visų pirma minėto sprendimo 59–70 punktuose Bendrasis Teismas pripažino, kad EUIPO trečioji apeliacinė taryba tikrai padarė klaidą, kai lygino visas matomas šio dizaino savybes su vieninteliu ankstesnio dizaino elementu ir taip ginčijamame sprendime nepadarė teisingų išvadų dėl klaidos, konstatuotos Anuliavimo skyriuje. Šie argumentai neginčijami šiuose apeliaciniuose skunduose.

45. Vėliau Bendrasis Teismas minėto sprendimo 71–86 punktuose nagrinėjo įvairius EUIPO ir ESS argumentus siekdamas patikrinti, ar jos ginčija šį vertinimą. Jis atmetė visus šiuos argumentus ir būtent tada nustatė EUIPO naują pareigą, kurią ji ginčija šiame apeliaciniame skunde. Atlikęs šią analizę, Bendrasis Teismas pripažino pagrįstu vienintelį *Group Nivelles* ieškinyje pateiktą pagrindą ir patenkino jos pateiktą prašymą pripažinti registraciją negaliojančia.

46. Tada (skundžiamo sprendimo 89–92 punktai) Bendrasis Teismas atmetė *Group Nivelles* prašymą pakeisti ginčijamą sprendimą, nusprendęs, kad jis negali vietoj EUIPO instancijų išsamiai išanalizuoti ginčijamo dizaino naujumo.

47. Trečiojoje (paskutinėje) skundžiamo sprendimo dalyje, kuri apima 93–139 punktus, Bendrasis Teismas nagrinėjo papildomą ESS pagrindą, paremtą pareigos motyvuoti pažeidimu.

48. To paties sprendimo 100 punkte konstatavęs, kad EUIPO trečioji apeliacinė taryba pakankamai motyvavo savo sprendimą, Bendrasis Teismas minėto sprendimo 102–133 punktuose nagrinėjo, ar konkretaus gaminio, kuriam pritaikytas ankstesnis dizainas, kuriuo buvo grindžiamas prašymas pripažinti registraciją negaliojančia, nustatymas yra reikšmingas kriterijus vertinant ginčijamo dizaino naujumą ar individualias savybes. Užbaigęs šią analizę, Bendrasis Teismas nusprendė, kad šis kriterijus tikrai turi reikšmę vertinant individualias ginčijamo dizaino savybes. Tada jis nusprendė, kad EUIPO trečioji apeliacinė taryba klaidingai kvalifikavo prie prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pridėto atvaizdo centre esantį gaminį kaip „dušo sifoną“, taip patenkindama ESS prašymą pripažinti registraciją negaliojančia.

49. Taigi skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas pripažino pagrįstu vienintelį *Group Nivelles* pateiktą pagrindą ir papildomą ESS pagrindą ir todėl panaikino ginčijamą sprendimą. Tačiau Bendrasis Teismas atmetė *Group Nivelles* pateiktą prašymą pakeisti šį sprendimą.

11 ESS teigia, kad ankstesnis dizainas, kurį nurodo *Group Nivelles*, įskaitant pateiktą *Blücher* kataloguose, negali paneigti ginčijamo dizaino naujumo ir individualių savybių, nes jis susijęs su skirtingais gaminiais, t. y. pramoninėms reikmėms skirtais grioveliais skysčiams nutekėti.

V – Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

50. Apeliaciniu skundu byloje C-405/15 P EUIPO prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą ir iš *Group Nivelles* ir ESS priteisti EUIPO patirtas bylinėjimosi išlaidas.

51. ESS prašo Teisingumo Teismo patenkinti apeliacinį skundą, kiek jis susijęs su dviem pirmais EUIPO pateiktais pagrindais, ir priteisti iš *Group Nivelles* EUIPO patirtas bylinėjimosi išlaidas. Ji taip pat prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą, kiek jis susijęs su trečiuoju EUIPO nurodytu pagrindu, ir priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas, kurias patyrė ESS, kiek tai susiję su šiuo pagrindu.

52. *Group Nivelles* prašo Teisingumo Teismo atmesti šį apeliacinį skundą ir priteisti iš EUIPO minėtos bendrovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.

53. Jungtinė Karalystė, kuriai 2016 m. sausio 20 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu buvo leista įstoti į bylą palaikyti EUIPO reikalavimų, prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą; ji nurodo pati padengsianti savo bylinėjimosi išlaidas.

54. Apeliaciniu skundu byloje C-361/15 P ESS prašo Teisingumo Teismo iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti bylinėjimosi išlaidas iš bylą pralaimėjusios šalies.

55. EUIPO ir *Group Nivelles* prašo Teisingumo Teismo atmesti šį apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliantės kiekvienos iš jų patirtas bylinėjimosi išlaidas.

56. 2016 m. birželio 8 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-361/15 P ir C-405/15 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.

VI – Pirminės pastabos

57. Šioje apeliacinėje byloje siūlau Teisingumo Teismui savo iniciatyva iškelti pagrindą, kuris, manau, yra grindžiamas viešąja tvarka, t. y. susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas peržengė jam patikėtos teisėtumo kontrolės ribas, kurios yra apibrėžtos Reglamento Nr. 6/2002 61 straipsnio 2 dalyje.

58. Iš tiesų dėl toliau nurodytų priežasčių man atrodo, kad Bendrasis Teismas viršijo įgaliojimus, kurie jam suteikti ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolei atlikti.

59. Jurisdikcijos taisyklių pažeidimas laikomas esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu ir jį patį reikia laikyti viešąja tvarka paremtu pagrindu, kuris turi būti nagrinėjamas savo iniciatyva[12]. Iš tiesų šiomis taisyklėmis siekiama užtikrinti pagrindinę Sąjungos teisinės sistemos savybę, t. y. institucinę pusiausvyrą, kuria grindžiamas EUIPO ir Bendrojo Teismo įgaliojimų pasidalijimo principas, kurį teisės aktų leidėjas išreiškė Reglamento Nr. 6/2002 61 straipsnyje. Be to, akivaizdu, kad šios taisyklės nustatytos visuomenės interesais apskritai.

60. Todėl Teisingumo Teismas, kurio užduotis – užtikrinti, kad būtų laikomasi teisės, turi užtikrinti, kad Bendrasis Teismas, nagrinėdamas ieškinį dėl panaikinimo, neviršytų įgaliojimų, kuriuos teisės aktų leidėjas suteikė jam nagrinėjant ieškinius dėl EUIPO apeliacinių tarybų sprendimų.

12 Pagal teismų praktiką skundžiamo akto autoriaus įgaliojimų nebuvimą turi savo iniciatyva nurodyti Bendrijos teismas. Šiuo klausimu žr. 1960 m. gegužės 10 d. Sprendimą *Vokietija / Vyriausioji Valdyba* (19/58, EU:C:1960:19, p. 488); 1982 m. rugsėjo 30 d. Sprendimą *Amylum / Taryba* (108/81, EU:C:1982:322, 28 punktas); 2000 m. liepos 13 d. Sprendimą *Salzgitter / Komisija* (C-210/98 P, EU:C:2000:397, 56 ir 57 punktai); 1992 m. vasario 27 d. Sprendimą *BASF ir kt. / Komisija* (T-79/89, T-84/89–T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 ir T-104/89, EU:T:1992:26, 31 punktas); 1996 m. rugsėjo 24 d. Sprendimą *Marx Esser ir del Amo Martinez / Parlamentas* (T-182/94, EU:T:1996:130, 44 punktas); 2003 m. sausio 28 d. Sprendimą *Laboratoires Servier / Komisija* (T-147/00, EU:T:2003:17, 45 punktas) ir 2005 m. rugsėjo 21 d. Sprendimą *Kadi / Taryba ir Komisija* (T-315/01, EU:T:2005:332, 61 punktas).

61. Be to, savo praktikoje Teisingumo Teismas ne kartą patvirtino, kad ginčijamų aktų autoriaus kompetencijos neturėjimas yra viešosios tvarkos išlyga pagrįstas klausimas, kuris turi būti nagrinėjamas *ex officio* [13].

62. Šiuo atveju pažymėtina, kad šalių buvo paprašyta pateikti pastabas šiuo klausimu.

63. Todėl manau, kad niekas nekliudo Teisingumo Teismui savo iniciatyva išnagrinėti šio pagrindo, kuris, mano nuomone, paremtas viešąja tvarka.

VII – Dėl viešąja tvarka paremto pagrindo, susijusio su tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė savo atliekamos teisėtumo kontrolės ribas, kai nagrinėjo ESS pateiktą papildomą pagrindą

64. Pagal Reglamento Nr. 6/2002 61 straipsnio 2 dalį EUIPO apeliacinių tarybų sprendimus galima apskųsti Bendrajam Teismui dėl Sutarties, šio reglamento arba bet kurios su jų taikymu susijusios teisės normos pažeidimo.

65. Be to, pagal teismų praktiką iš šios nuostatos matyti, kad Bendrasis Teismas gali panaikinti ar pakeisti sprendimą, dėl kurio pareikštas ieškinys, tik tuomet, jeigu jį priimant egzistavo vienas iš panaikinimo ar pakeitimo pagrindų, išvardytų šio reglamento 61 straipsnio 2 dalyje [14]. Taigi Bendrojo Teismo turima kompetencija keisti ginčijamus sprendimus nesuteikia jam teisės keisti EUIPO apeliacinės tarybos vertinimo savuoju ir vertinti klausimų, dėl kurių Apeliacinė taryba dar nepareiškė nuomonės [15].

66. Nagrinėdamas ESS pateiktą papildomą pagrindą ir visų pirma skundžiamo sprendimo 112–133 punktuose Bendrasis Teismas ėmėsi analizuoti, ar gaminio, kuriam pritaikytas ankstesnis dizainas, kuriuo buvo grindžiamas prašymas pripažinti registraciją negaliojančia, numatytas naudojimas tikrai yra reikšminga aplinkybė vertinant, ar ginčijamas dizainas yra naujas, ar turi individualių savybių, o EUIPO trečioji apeliacinė taryba neišnagrinėjo šio aspekto ginčijamame sprendime.

67. Tiesa, byloje šalys diskutavo šiuo klausimu EUIPO instancijose [16]. Savo sprendimo 20 punkte Anuliavimo skyrius atmetė šį argumentą paaiškinęs, kad gaminio, kuriam yra pritaikytas ankstesnis dizainas, naudojimas nėra reikšmingas veiksnys, lyginant nagrinėjamus dizainus, nes tai nėra veiksnys, susijęs su gaminio išvaizda.

68. Be to, ESS Bendrajame Teisme ir vėl teigė, kad gaminio, kuriam yra pritaikytas ankstesnis dizainas, pramoninis naudojimas turi įtaką prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pagrįstumo vertinimui [17].

69. Vis dėlto, kaip Bendrasis Teismas aiškiai pažymėjo skundžiamo sprendimo 111 punkte, EUIPO trečioji apeliacinė taryba „ginčijamame sprendime <…> neatsakė“ į šį klausimą.

70. Todėl, ėmęsis nagrinėti Reglamento Nr. 6/2002 5–7 straipsnius atsižvelgdamas į EUIPO trečiojoje apeliacinėje taryboje pateiktus argumentus ir įrodymus vietoj šios tarybos, Bendrasis Teismas pakeitė ginčijamą sprendimą, prieš tai nekonstatavęs, kad šiam sprendimui taikomas vienas iš Reglamento Nr. 6/2002 61 straipsnio 2 dalyje nurodytų panaikinimo pagrindų ir kad visų pirma jis buvo netinkamai motyvuotas.

13 2000 m. liepos 13 d. Sprendimas *Salzgitter / Komisija* (C-210/98 P, EU:C:2000:397, 56 punktas ir jame nurodyta teismo praktika) ir 2011 m. balandžio 13 d. Nutartis *Planet / Komisija* (T-320/09, EU:T:2011:172, 41 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

14 Pagal analogiją žr. 2011 m. liepos 5 d. Sprendimą *Edwin / VRDT* (C-263/09 P, EU:C:2011:452, 71 punktas).

15 2011 m. liepos 5 d. Sprendimas *Edwin / VRDT* (C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72 punktas).

16 Žr. skundžiamo sprendimo 104–111 punktus.

17 Žr. skundžiamo sprendimo 93–96 ir 101 punktus.

71. Šiuo klausimu Bendrojo Teismo motyvai yra labai prieštaringi.

72. Iš tiesų ESS konkrečiai kaltino EUIPO trečiąją apeliacinę tarybą nemotyvavus savo sprendimo ir neatsižvelgus į jos argumentus dėl gaminio, kuriam yra pritaikytas ankstesnis dizainas, naudojimo reikšmės vertinant ginčijamo dizaino naujumą, todėl šis sprendimas tapo nesuprantamas [18].

73. Bendrasis Teismas atmetė pagrindą, susijusį su ginčijamo sprendimo motyvavimo stoka, skundžiamo sprendimo 100 punkte konstatavęs, kad ginčijamas sprendimas yra „pakankamai motyvuotas šiuo klausimu, nes jo 31 punkte nurodyta, kad tai yra „dušo sifonas“.

74. Vis dėlto paskesniuose šio sprendimo punktuose, t. y. 101–133 punktuose, Bendrasis Teismas ne tik stropiai nagrinėjo šio veiksnio reikšmę atsižvelgdamas į argumentus, kurie buvo aptarti, ir įrodymus, kurie buvo pateikti šalių vykstant procesui, ir padarė tai vietoj EUIPO trečiosios apeliacinės tarybos, bet ir padarė išvadą, kad jis yra reikšmingas vertinant ginčijamo dizaino individualias savybes.

75. Šį Bendrojo Teismo analizės prieštaringumą neabejotinai lemia nepakankamas ginčijamo sprendimo motyvavimas, tačiau Bendrasis Teismas už tai nenubaudė.

76. Mano nuomone, reikia tiesiog konstatuoti ginčijamo sprendimo motyvavimo stoką ir iš anksto nespręsti dėl EUIPO trečiosios apeliacinės tarybos vertinimo, susijusio su argumentais, kuriuos šalys aptarė joje [19].

77. Iš tiesų Bendrojo Teismo vaidmuo yra įsitikinti, kad EUIPO apeliacinių tarybų priimti sprendimai yra motyvuoti pagal Reglamento Nr. 6/2002 62 straipsnį, nes pareiga motyvuoti yra esminis procedūrinis reikalavimas, kaip tai teisingai pažymėta skundžiamo sprendimo 98 punkte. Taigi Teisingumo Teismui, kuris yra paskutinė kontrolės instancija, turi būti sudarytos galimybės sužinoti, kaip EUIPO apeliacinė taryba įvertino šalių pateiktus argumentus ir motyvus, kuriais remdamasi ji atmetė (jei atmetė) šiuos argumentus.

78. Nors šioje byloje yra prieitas trečiasis, t. y. paskutinis, apskundimo etapas [20], reikia konstatuoti, jog mums nėra žinomos priežastys, dėl kurių EUIPO trečioji apeliacinė taryba atmetė šalių argumentus, susijusius su gaminio, kuriam yra pritaikytas ankstesnis dizainas, naudojimo reikšmingumu vertinant dizaino naujumą.

79. Kadangi ginčijamas sprendimas suformuluotas neaiškiai, Bendrasis Teismas negalėjo to išnagrinėti prieš tai nepanaikinęs šio sprendimo dėl motyvavimo stokos.

80. Todėl Bendrasis Teismas, atlikdamas skundžiamo sprendimo 112–133 punktuose nurodytą analizę vietoj EUIPO trečiosios apeliacinės tarybos, mano nuomone, peržengė EUIPO apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo kontrolės ribas, kurios yra numatytos Reglamento Nr. 6/2002 61 straipsnio 2 dalyje, ir taip viršijo savo įgaliojimus, kai nagrinėjo ESS pateiktą papildomą pagrindą.

81. Todėl laikausi nuomonės, kad reikia iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą, t. y. tiek, kiek Bendrasis Teismas jo 112–133 punktuose vertino, ar gaminio, kuriam yra pritaikytas ankstesnis dizainas, nustatymas yra reikšmingas veiksnys vertinant ginčijamo dizaino naujumą ar individualias savybes [21].

18 Žr. skundžiamo sprendimo 93 ir 96 punktus.

19 Be to, Bendrasis Teismas laikėsi šio požiūrio nagrinėdamas *Group Nivelles* reikalavimus dėl pakeitimo (skundžiamo sprendimo 91 punktas).

20 Anuliavimo skyriaus sprendimas pirmiausia apskųstas EUIPO trečiajai apeliacinei tarybai, o jos priimtas sprendimas buvo ginčijamas Bendrajame Teisme, šis ir priėmė dabar skundžiamą sprendimą.

21 Savo praktikoje Teisingumo Teismas apribojo Bendrojo Teismo atliekamos EUIPO apeliacinės tarybos sprendimų dėl pramoninio dizaino teisminės kontrolės apimtį, nurodęs, kad ši kontrolė apima tik akivaizdžių vertinimo klaidų analizę, kai šios tarybos prašoma atlikti labai techninį vertinimą, o tai pagrindžia tam tikros diskrecijos jam suteikimą (2012 m. spalio 18 d. Sprendimas *Neuman ir Galdeano del Sel / Baena Grup* (C-101/11 P ir C-102/11 P, EU:C:2012:641, 41 ir 42 punktai ir juose nurodyta teismo praktika)).

82. Šiomis aplinkybėmis siūlau Teisingumo Teismui nenagrinėti EUIPO pateikto apeliacinio skundo trečiojo pagrindo (C-405/15 P) ir ESS pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo (C-361/15 P), nes jie buvo nukreipti prieš skundžiamo sprendimo 112–133 punktuose pateiktą Bendrojo Teismo vertinimą.

VIII – Dėl EUIPO pateikto apeliacinio skundo byloje C-405/15 P

83. Apeliaciniam skundui pagrįsti EUIPO pateikia tris pagrindus.

84. Pirmasis pagrindas susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 6/2002 63 straipsnio 1 dalį, ir juo keliamas įrodinėjimo pareigos bei įrodymų vertinimo klausimas nagrinėjant ieškinį dėl dizaino registracijos pripažinimo negaliojančia.

85. Antrasis pagrindas susijęs su tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnį, siejamą su šio reglamento 25 straipsnio 1 dalies b punktu, o EUIPO kritikuoja Bendrojo Teismo pateiktus vertinimus dėl ginčijamo dizaino naujumo nagrinėjimo ypatumų.

86. Nors šie argumentai grindžiami skirtingomis teisės aktų nuostatomis, EUIPO argumentai šiems dviem pagrindams pagrįsti sutampa ir yra susiję su skundžiamo sprendimo punktais, kuriuos reikia aiškinti kartu. Todėl šiuos du pirmuosius pagrindus nagrinėsiu kartu.

87. Galiausiai trečiasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 6/2002 6 ir 7 straipsnių, siejamų su šio reglamento 25 straipsnio 1 dalies b punktu, pažeidimu, nes EUIPO ir vėl ginčija Bendrojo Teismo motyvus, kuriuos jis pateikė kalbėdamas apie gaminio, kuriam yra pritaikytas ar į kurį įtrauktas ankstesnis dizainas, reikšmingumą vertinant ginčijamo dizaino individualias savybes.

88. Kadangi šis pagrindas susijęs su motyvais, kuriuos siūlau panaikinti, nes Bendrasis Teismas pažeidė savo teisminės kontrolės ribas, siūlau Teisingumo Teismui jų nenagrinėti.

A – Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 6/2002 63 straipsnio 1 dalies pažeidimu, ir dėl antrojo pagrindo, susijusio su tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė šio reglamento 5 straipsnį, susijusį su Bendrijos dizaino naujumu, siejamą su šio reglamento 25 straipsnio 1 dalies b punktu

89. Prieš analizuojant šiuos pagrindus reikėtų pažymėti, kad Teisingumo Teismo dabar nagrinėjamas ginčas susijęs su neteisingu ankstesnio dizaino, kurio registraciją prašoma panaikinti, nustatymu, o *Group Nivelles* EUIPO instancijoms nepateikė jokios iliustracijos, kurioje būtų pavaizduotas visas *Blücher* siūlomas [22] skysčių nutekėjimo mechanizmas.

90. Todėl svarbu turėti omenyje kontekstą ir būdą, į kurį atsižvelgdamos ir kurį pasitelkdamos EUIPO instancijos vertino ginčijamo dizaino naujumą.

22 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 68 ir 76 punktų, kurių EUIPO neginčija, ESS pateikė visą šio mechanizmo vaizdą pateikdama pastabas Anuliavimo skyriuje. *Group Nivelles* pateikė Bendrajam Teismui šią iliustraciją tik ieškinio priede, todėl jis pagrįstai pripažino šį dokumentą nepriimtinu (žr. skundžiamo sprendimo 21–24 punktus).

91. Pateikdama prašymą pripažinti registraciją negaliojančia apeliantė iš tiesų pateikė dizaino dalį, kurią ji laikė matoma įprastai naudojant gaminį, t. y. uždengiančiąją plokštelę, kuri *Blücher* kataloge buvo pavaizduota taip:

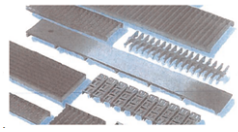

92. Anuliavimo skyriaus nuomone, vienintelis matomas ginčijamo dizaino elementas po įmontavimo buvo jo uždengiančioji plokštelė, pavaizduota taip:

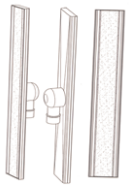

93. Anuliavimo skyriaus nuomone, ji buvo tokia pat kaip ir plokštelė, pavaizduota ankstesniame dizaine, todėl, remdamasis šiuo pagrindu, jis patenkino *I-Drain* prašymą pripažinti registraciją negaliojančia.

94. EUIPO trečioji apeliacinė taryba nusprendė, kad kiti ginčijamame dizaine pavaizduoti dušo sifono elementai po įmontavimo buvo ir toliau matomi. Todėl ji palygino ginčijamą dizainą, kurį sudarė ne tik stačiakampio formos uždengiančioji plokštelė, bet ir šoninės įpjovos ir išorinis sifono paviršius, su vienintele uždengiančiąja plokštele, pavaizduota ankstesniame dizaine, ir, padariusi išvadą, kad šie dizainai nėra tokie patys, panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimą.

95. Taigi Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio A.9 priede (šio priedo p. 76) *Group Nivelles* pateikė naują dokumentą, kuriame pateiktas visas skysčių nutekėjimo mechanizmas, kurį siūlė įmonė *Blücher*. Bendrasis Teismas pagrįstai pripažino šį dokumentą nepriimtinu.

96. Bendrajame Teisme pateiktose pastabose EUIPO teigė, jog *Group Nivelles* neįrodė dizaino, kuris būtų ankstesnis už ginčijamą dizainą ir turėtų visas jo savybes, buvimo.

97. Nagrinėdamas šį argumentą Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 77–79 punktuose konstatavo:

„77 Bet kuriuo atveju <…> tokiu atveju, kai dizainą sudaro kelios sudedamosios dalys, turi būti laikoma, kad jis tampa prieinamas visuomenei pagal Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnio 1 dalį, kai visos sudedamosios dalys tampa prieinamos visuomenei ir kai aiškiai nurodyta, jog šios sudedamosios dalys skirtos tarpusavyje derinti, kad sudarytų galutinį produktą, taip suteikiant galimybę identifikuoti šio dizaino formą ir savybes.

78 Kitaip tariant, neturi būti pripažįstama, kad dizainas yra naujas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnį, kai jį sudaro tik derinys dizainų, kurie jau tapo prieinami visuomenei ir dėl kurių jau buvo nurodyta, kad jie skirti naudoti kartu.

79 Šiuo atveju tai reiškia, kad, kadangi dėl <…> išdėstytų priežasčių iš *Blücher* katalogų aiškiai matyti, jog <…> pateiktos iliustracijos centre esanti uždengiančioji plokštelė skirta tam, kad būtų suderinta su tuose pačiuose kataloguose nurodytais įmonės *Blücher* siūlomais bakeliais ir sifonais, kad sudarytų visą skysčių nutekėjimo mechanizmą, vertindama ginčijamo dizaino naujumą [EUIPO] turi jį palyginti, visų pirma, su skysčių nutekėjimo mechanizmu, kurį sudaro aptariama

uždengiančioji plokštelė, suderinta su kitais *Blücher* įmonės siūlomais skysčių nutekėjimo mechanizmo elementais, net jeigu minėtuose kataloguose nepateikta jokio tokio derinio paveikslėlio“.

98. Pateikdama pirmąjį pagrindą EUIPO teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 79 punkte pažeidė Reglamento Nr. 6/2002 63 straipsnio 1 dalį ir visų pirma principus, taikomus įrodinėjimo pareigai ir įrodymų vertinimui nagrinėjant ieškinį dėl dizaino registracijos pripažinimo negaliojančia, kai reikalavo, kad ji atkurtų ankstesnį dizainą remdamasi prie prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pridėtomis įvairiomis katalogų ištraukomis.

99. Siekdama pagrįsti antrąjį pagrindą EUIPO nurodo, kad skundžiamo sprendimo 77 ir 78 punktuose Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnio taisykles, kurios taikomos vertinant Bendrijos dizaino naujumą, ir taip nustatė jai pareigą derinti įvairias dizaino sudedamąsias dalis, kurios buvo atskleistos atskirai.

100. Šiuos pagrindus reikia vertinti kartu, nes jais abiem keliamas šios pareigos teisėtumo klausimas atsižvelgiant į Reglamento Nr. 6/2002 materialines ir procedūrines nuostatas.

101. Be to, nors pirmuoju pagrindu siekiama ginčyti Bendrojo Teismo motyvavimą skundžiamo sprendimo 79 punkte ir nors antruoju pagrindu siekiama ginčyti Bendrojo Teismo vertinimus, kuriuos jis pateikė šio sprendimo 77 ir 78 punktuose, šiuos punktus reikia nagrinėti kartu.

102. Iš tiesų skundžiamo sprendimo 78 ir 79 punktus reikia aiškinti atsižvelgiant į principą, kurį Bendrasis Teismas nustatė šio sprendimo 77 punkte. Tai labai aiškiai matyti iš, pirma, žodžių „kitaip tariant“, kuriuos jis vartojo 78 punkto pradžioje, ir, antra, 79 punkte jo vartotų žodžių „šiuo atveju tai reiškia“, taip šioje byloje konstatuodamas anksčiau savo nustatytą principą.

1. Šalių argumentai

a) Dėl pirmojo pagrindo

103. EUIPO iš esmės nesutinka su tuo, kaip Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 79 punkte vertino įrodymus, kuriuos apeliantė pateikė siekdama pagrįsti prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, ir jos iš to kildinamus reikalavimus, kiek jie susiję su EUIPO tenkančiomis pareigomis vertinant prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusio asmens pateiktus įrodymus.

104. EUIPO teigimu, Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 6/2002 63 straipsnio 1 dalį, skundžiamo sprendimo 74–79 punktuose nusprendęs, kad ankstesnį dizainą, kuriuo remtasi siekiant pagrįsti prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, sudarė ne tik uždengiančioji plokštelė, sudariusi ankstesnio dizaino dalį, bet ir visas skysčių nutekėjimo mechanizmas.

105. Taigi Bendrasis Teismas vietoj prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusio asmens nustatė, kurie *Blücher* kataloguose pateikti ankstesni dizainai buvo reikšmingi vertinant prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pagrįstumą.

106. Tačiau taip Bendrasis Teismas pažeidė, viena vertus, Reglamento Nr. 6/2002 63 straipsnio 1 dalyje numatytus įgaliojimus, kurie suteikti EUIPO nagrinėjant prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, ir, kita vertus, prievoles, tenkančias prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusiam asmeniui, kai jis ketina įrodyti tokio pat ar bendrą panašų įspūdį sudarančio ankstesnio dizaino buvimą, kaip nurodyta Įgyvendinimo reglamento 28 straipsnio 1 dalies b punkto v ir vi papunkčiuose.

107. EUIPO teigimu, pagal pastarąją nuostatą, taip pat remiantis principais, kuriuos Teisingumo Teismas įtvirtino 2014 m. birželio 19 d. Sprendimo *Karen Millen Fashions*[23] 25 punkte, prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo privalo savo teikiamuose dokumentuose tiksliai nurodyti, kurie ankstesni dizainai yra reikšmingi nagrinėjant pareikštą ieškinį dėl registracijos pripažinimo negaliojančia. Taigi vertindamas įrodymus Bendrasis Teismas neturėjo veikti vietoj prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusio asmens.

108. Pirma, jis negalėjo grįsti savo sprendimo įrodymais, kurių nepateikė nė viena šalis, ar ankstesniu dizainu, kuriuo aiškiai nesirėmė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo, kaip buvo šioje byloje.

109. Antra, jam nereikėjo aiškintis, kuris dizainas iš visų pavaizduotų prašymą pateikusio asmens dokumentuose galėjo būti reikšmingas, nes laikydamasis tokio požiūrio jis vieną šalį vertintų palankiau nei kitą ir pažeistų teisę į gynybą.

110. Trečia, net jei dizainas, tapatus ginčijamam dizainui, buvo pavaizduotas prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusio asmens pateiktuose dokumentuose, jis negalėjo *ex officio* grįsti savo sprendimo šiuo ankstumu, jei prašymą pateikęs asmuo savo argumentus grindė kitais dizainais.

111. Šiuo atveju nei iš prašymo pripažinti registraciją negaliojančia, nei iš Anuliavimo skyriuje ir EUIPO trečiojoje apeliacinėje taryboje *Group Nivelles* pateiktų pastabų negalima daryti išvados, kad ši įmonė būtų aiškiai nurodžiusi ir pareiškusi, kaip tai suprantama pagal Įgyvendinimo reglamento 28 straipsnio 1 dalies b punkto v papunktį, visą skysčių nutekėjimo mechanizmą kaip ankstesnį dizainą, kuriuo ji rėmėsi siekdama pagrįsti savo prašymą pripažinti registraciją negaliojančia. Taip Anuliavimo skyrius apribojo lyginamąją ginčijamo dizaino ir ankstesnio dizaino analizę tik uždengiančiąja plokštele, neatsižvelgdamas į kitas charakteristikas, kurias EUIPO trečioji apeliacinė taryba vėliau laikė reikšmingomis šiam palyginimui, pavyzdžiui, į bakelio formą ir į šoninių plyšių buvimą.

112. EUIPO nurodo, kad *Group Nivelle* pateikė visą skysčių nutekėjimo mechanizmą tik ieškinio Bendrajame Teisme pareiškimo etapu, todėl pavėluotai. Todėl Bendrasis Teismas turėjo nuspręsti, kad dėl to apeliantė pakeitė EUIPO apeliacinės tarybos bylos dalyką, kaip tai suprantama pagal jos Procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalį.

113. Atsiliepime į ieškinį ESS pritaria EUIPO argumentams.

114. Tačiau *Group Nivelles* nuomone, EUIPO neteisingai vertina reikšmingas bylos aplinkybes ir siūlo Teisingumo Teismui atmesti šį pagrindą kaip nepagrįstą.

i) Dėl antrojo pagrindo

115. EUIPO pateikia du kaltinimus šiam antrajam pagrindui pagrįsti.

116. Pirmuoju kaltinimu EUIPO nurodo, kad Bendrojo Teismo motyvavimas, kurį jis pateikė skundžiamo sprendimo 77 ir 78 punktuose, neatitinka Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsnio, nes juo EUIPO nustatoma pareiga derinti įvairias atskirai atskleistas sudedamąsias dizaino dalis, kaip nutiko kalbant apie uždengiančiąją plokštelę ir bakelį, parodytus skirtinguose to paties katalogo puslapiuose.

23 C-345/13, EU:C:2014:2013.

117. EUIPO ir vėl nurodo 2014 m. birželio 19 d. Sprendimą *Karen Millen Fashions*[24], kuriame Teisingumo Teismas, kalbėdamas apie Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnį, susijusį su dizaino individualių savybių vertinimu, patvirtino, kad dizainą reikia lyginti ne su „ankstesnių dizainų konkrečių savybių ar dalių derin[iu], o [su] ankstesn[iais] individualizuot[ais] ir nustatyt[ais] dizainai[s]. Šį vertinimą reikia taikyti pagal analogiją nagrinėjant dizaino naujumą, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 5 straipsnį.

118. Tai, kad skirtingos dizaino sudedamosios dalys, prieinamos atskirai, yra skirtos naudoti kartu, nekeičia šios išvados. Iš tiesų sudėjus šias skirtingas dalis būtų galima išsiaiškinti, kaip atrodo dizainas, tačiau ši išvaizda būtų hipotetinė arba bet kuriuo atveju labai apibendrinta. Dėl teisinio saugumo, kurio ginčijamo dizaino savininkas turi teisę tikėtis, dviejų dizainų „tapatumo“ sąvoka, siejama su Reglamento Nr. 6/2002 5 straipsniu, neleistų atlikti lyginamosios analizės, grindžiamos hipotezėmis ar apytikriais vertinimais.

119. Antruoju kaltinimu EUIPO tvirtina, kad Bendrojo Teismo analizė grindžiama iškreiptomis faktinėmis aplinkybėmis.

120. Iš tiesų Bendrojo Teismo nurodytų iliustracijų, t. y. *Group Nivelles* pateiktame *Blücher* kataloge parodytos uždengiančiosios plokštelės ir bakelio iliustracijų, ir šiuose kataloguose pateiktos nutekėjimo sistemos iliustracijos, kurią pateikė ESS, palyginimas neleidžia nustatyti ankstesnio dizaino formos ir savybių.

121. ESS nuomone, antrąjį pagrindą reikia pripažinti pagrįstu.

122. *Group Nivelles* nuomone, antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą, atsižvelgiant, be kita ko, į tai, kad EUIPO klaidingai aiškina 2014 m. birželio 19 d. Sprendimą *Karen Millen Fashions*[25], taip pat neteisingai vertina faktines aplinkybes.

2. Analizė

123. Dėl priežasčių, kurias nurodysiu toliau, manau, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 77–79 punktuose tikrai padarė teisės klaidą.

124. Iš tiesų, mano nuomone, Bendrasis Teismas negali reikalauti, kad EUIPO instancijos, atlikdamos vertinimą, atkurtų ankstesnį dizainą vadovaudamosi įvairiomis prie prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pridėtomis katalogų ištraukomis, nes manau, kad toks įpareigojimas neatitiktų Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnio teksto ir taikymo srities, tad jo negalima nei įtraukti į dizaino naujumo, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 5 punktą, vertinimą, nei priskirti prie įgaliojimų, kurie suteikiami EUIPO šio reglamento 63 straipsnio 1 dalimi.

125. Kaip nurodyta Reglamento Nr. 6/2002 63 straipsnio 1 dalyje, nagrinėjant prašymus dėl registracijos pripažinimo negaliojančia, EUIPO instancijų veiksmai yra apriboti tiktai šalių nurodytais pagrindais ir pateiktais prašymais.

24 C-345/13, EU:C:2014:2013, 26 punktas.

25 C-345/13, EU:C:2014:2013. Žr., be kita ko, 2012 m. balandžio 19 d. Sprendimą *Artegodan / Komisija* (C-221/10 P, EU:C:2012:216, 94 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

126. Pagal šią nuostatą EUIPO neatsižvelgia į kitus ankstesnius dizainus nei tie, kuriuos aiškiai nurodo prašymą pateikęs asmuo [26]. Taigi, EUIPO nuomone, jai nereikia, vadovaujantis prielaidomis ir spėlionėmis, nustatyti, kurie ankstesni dizainai iš nurodytų prašymą pateikusio asmens pateiktuose rašytiniuose įrodymuose gali būti reikšmingi, jeigu prašymą pateikęs asmuo šiuo klausimu papildomai nieko nepatikslina [27].

127. Būtina turėti omenyje, kad, nagrinėjant prašymą dėl registracijos pripažinimo negaliojančia pagal Reglamento Nr. 6/2002 52 straipsnio 2 dalį [28] ir Įgyvendinimo reglamento 28 straipsnio 1 dalies b punktą, dizaino registracijai prieštaraujanti šalis pirmiausia turi įrodyti ankstesnio tapataus ar panašų bendrą įspūdį sukuriančio dizaino buvimą ir prieinamumą visuomenei.

128. Nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo dizaino savininkas turi įrodyti, pirma, kad šis dizainas yra tapatus ankstesniam dizainui ar sukuria panašų bendrą įspūdį ir, antra, ar jis buvo prieinamas visuomenei.

129. Šie įrodymai renkami laisvai ir pareiškėjas pateikia juos savo nuožiūra [29].

130. Įgyvendinimo reglamento 28 straipsnio 1 dalies b punkto v ir vi papunkčiuose reikalaujama tik to, kad, jeigu prašymas pripažinti registraciją negaliojančia grindžiamas ginčijamo dizaino naujumo nebuvimu, jame turi būti nurodytas ir pavaizduotas ankstesnis dizainas, taip pat reikalaujama pateikti jau įvykusį jo pateikimą visuomenei įrodančius dokumentus ir galiausiai faktines aplinkybes, įrodymus ir pastabas, pateiktas prašymui pagrįsti.

131. Šiuo tikslu prašymo pripažinti registraciją negaliojančia formoje numatytas konkretus skyrius [30].

132. Pagal Įgyvendinimo reglamento 30 straipsnio 1 dalį šią informaciją būtina pateikti, nes kitaip prašymas bus nepriimtinas, bet vis dėlto EUIPO instancijos turi galimybę iš anksto paprašyti prašymą pateikusį asmenį ištaisyti nustatytus pažeidimus.

133. Įgyvendinimo reglamente ir EUIPO gairėse [31] nepateiktas joks kitas paaiškinimas dėl įrodymų, kuriuos turi pateikti prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo, kad pagrįstų ankstesnio dizaino, kuris yra tapatus ginčijamam dizainui arba sukelia bendrą panašų įspūdį, prieinamumą visuomenei [32].

26 Žr. 2016 m. kovo 23 d. EUIPO *Bendrijos dizaino registracijos analizės gairės – prašymų pripažinti registraciją negaliojančia panaikinimas*, 5.5.1.6 punktas, p. 34, penkta dalis, pateikiamos EUIPO interneto svetainėje adresu https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/law_and_practice/designs_practice_manual/WP_2_2016/examination_of_design_invalidity_applications_fr.pdf. Toliau – EUIPO gairės.

27 2006 m. spalio 4 d. sprendime dėl prašymo pripažinti negaliojančia Bendrijos dizaino registraciją Nr. 000320809-0001, kurioje vaizduojamas radiatorius, Anuliavimo skyrius atsižvelgė į kataloge pateiktus įvairius radiatorių dizainus, nes prašymą pateikęs asmuo nepatikslino, kurį iš daugelio pateiktų dizainų reikia laikyti ankstesniu dizainu (10 punktas).

28 Pagal šią nuostatą prašymas turi būti motyvuotas.

29 Šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 9 d. Sprendimą *Coverpla / VRDT – Heinz-Glas* (Flakonas) (T-450/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:117, 21–25 punktai). Bendrasis Teismas patvirtino šį požiūrį neseniai priimtuose sprendimuose: 2016 m. lapkričio 7 d. Sprendime *Budziewska/VRDT – Puma (Šuolį darantis kačių šeimos gyvūnas)* (T-666/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:584, 24 punktas), 2015 m. spalio 15 d. Sprendime *Promarc Technics/VRDT – PIS (Durų dalis)* (T-251/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:780, 31 punktas) ir 2016 m. liepos 14 d. Sprendime *Thun 1794/EUIPO – Adekor (Dekoratyviniai grafiniai simboliai)* (T-420/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:410, 26 ir 27 punktai). Ši teismo praktika pakartota EUIPO gairių 5.5.1.6 punkte, p. 34, antra pastraipa.

30 Žr. formą „Prašymas pripažinti Bendrijos dizaino registraciją negaliojančia“, pateikiamą EUIPO interneto svetainėje adresu https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/forms_filings/all_downloadable_forms/invalidity_rcd_fr.pdf, ir šios formos paaiškinimus, visų pirma 2.6 ir 3 punktus, p. 4 ir 5.

31 Žr. EUIPO gairių 3.9.2 punktą, p. 12, pirma ir antra pastraipos.

32 Bendrasis Teismas padarė tą pačią išvadą prekių ženklų teisės srityje 2005 m. balandžio 20 d. Sprendime *Atomic Austria / VRDT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil* (*ATOMIC BLITZ*) (T-318/03, EU:T:2005:136, 39 punktas), dėl 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) 76 straipsnio 1 dalies ir 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Reglamentą Nr. 40/94 (OL L 303, 1995, p. 1), 16 straipsnio 2 dalį, kurios norminis turinys iš esmės atitinka Reglamento Nr. 6/2002 63 straipsnio 1 dalies ir Įgyvendinimo reglamento 28 straipsnio 1 dalies b punkto norminį turinį.

134. Šioje byloje neginčijama, kad prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo tinkamai nenustatė ir nepateikė viso ankstesnio dizaino nei teikdamas prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, nei nagrinėjant bylą EUIPO instancijose. Iš tiesų jis pateikė tik dizaino dalį, kurią jis laikė matoma įprastai naudojant gaminį, t. y. uždengiančiąją plokštelę.

135. Ar tokiu atveju Bendrasis Teismas gali reikalauti, kad EUIPO apeliacinė taryba ištaisytų šį pažeidimą, atkurdama, kad atliktų savo vertinimą, ankstesnį dizainą pagal įvairias *Blücher* katalogo ištraukas, pridėtas prie prašymo pripažinti registraciją negaliojančia, „net jeigu minėtuose kataloguose nepateikta jokio tokio derinio paveikslėlio“ [33]?

136. Mano atsakymas yra neigiamas.

137. Pirma, tokiu įpareigojimu nesilaikoma Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnio, siejamo su Įgyvendinimo reglamento 28 straipsnio 1 dalies b punkto v papunkčiu, teksto ir taikymo srities.

138. Pagal Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnį dizainas apibrėžiamas taip: „tai viso gaminio ar jo dalies *vaizdas*, susidarantis dėl paties gaminio ir (arba) jo *ornamentikos, specifinių linijų, kontūrų, spalvų, formos, tekstūros* ir (arba) *medžiagų savybių* [34]“.

139. Taigi šia nuostata išreiškiamas principas, pagal kurį dizaino teisė yra nuosavybės teisė į gaminio „vaizdą“, kurį reikia skirti nuo teisės į patentą, kuri yra išradimo nuosavybės teisė.

140. Reikia nepamiršti, kad dizainas turi estetinę funkciją, kad juo siekiama papuošti daiktą, kuriam jis skirtas, suteikti jam išskirtinį ir atpažįstamą aspektą, dėl jo formų, kontūrų, ar ypatingo apipavidalinimo būdingą pavidalą [35].

141. Todėl patikslinimais, numatytais pagal Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnį, nurodomi plika akimi atpažįstami elementai [36].

142. Įgyvendinimo reglamento 28 straipsnio 1 dalies b punkto v papunktyje reikalaudamas „ankstesnių dizainų <…> nurodym[o] ir vaizd[ų]“, teisės aktų leidėjas reikalauja, kad prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo pateiktų tikslų, konkretų, individualizuotą, apibrėžtą ir nustatytą dizainą, kaip tai nurodyta 2014 m. birželio 19 d. Sprendimo *Karen Millen Fashions* [37] 25 punkte. Tame sprendime, susijusiame su Reglamento Nr. 6/2002 6 straipsnio išaiškinimu, Teisingumo Teismas konstatavo, jog palyginimas, kurį reikia atlikti vertinant individualias dizaino savybes, negali būti grindžiamas ankstesnių dizainų konkrečių savybių ar dalių derin[iu], o turi būti grindžiamas ankstesni[ais] individualizuot[ais] ir nustatyt[ais] dizainai[s]“ [38].

143. Šie reikalavimai yra esminiai vertinant prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pagrįstumą.

144. Iš tiesų ankstesnio kūrinio vaizdas turi leisti nustatyti ankstesnės reikalaujamos teisės apimtį ir kartu teisių, kurių ginčijamo dizaino savininkas gali teisėtai reikalauti, apimtį.

33 Skundžiamo sprendimo 79 punktas.

34 Kursyvu išskirta mano.

35 Žr. F. Greffe ir P. Greffe *Traité des dessins et modèles*, 9 leid., LexisNexis, Paryžius, 2014, 87 ir 88 punktai, p. 40.

36 Žr. J. Raynard, E. Py ir P.Tréfigny *Droit de la propriété industrielle*, 5 leid., LexisNexis, Paryžius, 2016, 525 punktas, p. 304.

37 C-345/13, EU:C:2014:2013. Minėtame punkte Teisingumo Teismas nusprendė, kad „tai, ar dizainas turi individualių savybių, turi būti vertinama jį lyginant su vienu ar daugiau konkrečių, individualizuotų, apibrėžtų ir nustatytų dizainų iš visų dizainų, kurie anksčiau tapo prieinami visuomenei“.

38 2014 m. birželio 19 d. Sprendimas *Karen Millen Fashions* (C-345/13, EU:C:2014:2013, 26 punktas).

145. Šių teisių apimtis nustatoma pagal prašyme pripažinti registraciją negaliojančia pateiktą dizainą, o ne pagal kartu su juo pateiktą aprašymą ar tekstą, kuris, skirtingai nei patento apibrėžtys, yra neprivalomas ir neturi jokios teisinės reikšmės. Dizainui suteikiama apsauga susijusi su tokiu dizainu, kuris yra pavaizduotas, tad tai, kas nurodyta tekste, yra tik papildomo pobūdžio neprivaloma informacija [39]. Todėl turėtų pakakti paties ankstesnio dizaino vaizdo.

146. Be to, šis atvaizdas turi leisti atsakovui tiksliai nustatyti, kokias ornamentines ar estetines ankstesnio dizaino savybes jis imitavo, ir „kovoti“ dėl savo dizaino originalumo.

147. Galiausiai šis atvaizdas turi leisti EUIPO instancijoms tiksliai ir patikimai nustatyti ankstesnį dizainą, kad jos pagal Reglamento Nr.°6/2002 5–7 straipsnius galėtų įvertinti ginčijamo dizaino naujumą ir individualias savybes ir šiuo tikslu palyginti nagrinėjamus dizainus. Tačiau nagrinėjant, ar ginčijamas dizainas tikrai nėra naujas, ar neturi individualių savybių, būtinai reikia turėti tikslų ir apibrėžtą ankstesnį dizainą.

148. Todėl, kad šie tikslai būtų pasiekti, būtina turėti ankstesnio dizaino vaizdą, nes tai lemia paties tikslo, kurį siekiama apsaugoti Reglamentu Nr. 6/2002, pobūdis ir priežastis, dėl kurio jam yra užtikrinama apsauga.

149. Šis vaizdas turi leisti pamatyti gaminio, kuriam dizainas yra pritaikytas, vaizdą kaip galutinę visumą, kurį galima atpažinti dėl jo linijų, kontūrų, spalvų, formos, tekstūros, ornamentikos ar medžiagų, kaip yra nurodyta šio reglamento 3 straipsnyje.

150. Todėl teise į dizainą siekiama apsaugoti ne idėją, o dizainą, kuris netrukus bus sukurtas arba kuris yra atkurtas kūrinys, nes tokiais atvejais niekas negali suvokti gaminio vaizdo kaip galutinės ir atpažįstamos jam būdingos visumos. Be to, tai yra priežastis, dėl kurios, kaip nurodyta minėto reglamento 4 straipsnyje, apsauga gali būti taikoma tik matomoms dizaino savybėms.

151. Todėl nėra galimas joks mėginimas atkurti ankstesnį dizainą, juo labiau kad pateiktuose dokumentuose nėra jokios tokio derinio iliustracijos.

152. Iš tiesų toks atkūrimas būtų netikslus, nes tam reikėtų atlikti apytikrius vertinimus, o tai prieštarautų ne tik Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsniui, bet ir reikalavimams, susijusiems su dizaino naujumu, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 5 straipsnį.

153. Pavyzdžiui, šiose bylose iš skundžiamo sprendimo 64 ir 65 punktų, kurių šalys neginčijo, matyti, kad iliustracijose, kurias apeliantė pridėjo prie savo prašymo pripažinti registraciją negaliojančia, pavaizduotos skirtingų rūšių, formų ir matmenų uždengiančiosios plokštelės, kurias galima būtų derinti su bakeliais ir sifonais, kad būtų suformuotas visas skysčių nutekėjimo mechanizmas.

154. O kaip, siekiant patikrinti prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pagrįstumą, palyginti dizainus, jei neįmanoma aiškiai atpažinti ir nustatyti produkto vaizdo ir visų pirma jo linijų, kontūrų, spalvų ir formos savybių?

155. Manau, atkūrus vaizdą, kurį, Bendrojo Teismo teigimu, EUIPO turėtų atkurti, gali būti gautas toks dizainas, kurio skirtumai gali būti gana reikšmingi.

156. Taigi toks atkūrimas neleistų užtikrinti prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pagrįstumo tinkamo nagrinėjimo, nes jis neleistų suprasti gaminio vaizdo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnį, ir tinkamai palyginti nagrinėjamų dizainų, kaip to reikalaujama pagal šio reglamento 5 straipsnį.

39 Žr. J. Passa *„Droit de la propriété industrielle“, 1 tomas: „Marques et autres signes distinctifs, dessins et modèles“, Librairie Générale de Droit et de Jurisprudence*, Paryžius, 2006, 752 punktas, p. 710.

157. Nors Bendrasis Teismas 2012 m. kovo 9 d. Sprendime *Coverpla / VRDT – Heinz-Glas (Flakonas)*[40] konstatavo, kad ankstesnio dizaino prieinamumo negalima įrodinėti remiantis tikimybėmis ar prielaidomis ir reikia remtis konkrečiomis ir objektyviomis aplinkybėmis, įrodančiomis faktinį ankstesnio dizaino prieinamumą rinkoje[41], šis principas *a fortiori* turi būti taikomas šio dizaino vaizdui.

158. Šiuo klausimu EUIPO gairėse paaiškinta, kad jei prie prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pridėtas vaizdas neleidžia tinkamai pavaizduoti ankstesnio dizaino ir todėl jo visiškai neįmanoma palyginti su ginčijamu dizainu, tai nėra prieinamumas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 1 dalį[42].

159. Be to, principas, kurį Bendrasis Teismas įtvirtino skundžiamo sprendimo 79 punkte, labiau grindžiamas išradimo patentų teise, o ne dizaino teise[43], nes laikydamasis tokio požiūrio jis siekia suteikti išimtinumą tam tikros rūšies skysčių nutekėjimo sistemai, kurios išvaizda gali skirtis.

160. Tai neatitinka Reglamento Nr. 6/2002 3 straipsnio teksto ir taikymo srities.

161. Todėl tokia pareiga, kurią Bendrasis Teismas nustatė skundžiamo sprendimo 79 punkte ir kuri grindžiama šio sprendimo 77 ir 78 punktuose nurodytais motyvais, negali būti taikoma atliekant nagrinėjimą, kurį EUIPO instancijos turi atlikti pagal minėto reglamento 5 straipsnį ir 63 straipsnio 1 dalį.

162. Tačiau tai nereiškia, kad tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje byloje, kai prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo pateikė tik dizaino dalį, kurią jis laikė matoma įprastai naudojant gaminį, EUIPO instancijos priverstos būti pasyvios.

163. Iš tiesų Reglamento Nr. 6/2002 65 straipsnio 1 dalyje, susijusioje su „*bet kurio[mis] [EUIPO] nagrinėjamo[mis] bylo[mis]*“[44], pateikiamas neišsamus tyrimo priemonių sąrašas[45].

164. Taigi, nepaisant šio reglamento 63 straipsnio 1 dalyje numatytų apribojimų, EUIPO instancijos, nagrinėdamos prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, gali tirti bylą ir išklausyti šalis ar liudytojus, prašyti pateikti informaciją, dokumentus ar įrodymus arba prašyti pateikti eksperto išvadą.

165. Taigi šioje byloje iš skundžiamo sprendimo 68 punkto matyti, jog šalys neginčija, kad dizaino vaizdą, kuriame matyti visas įmonės *Blücher* siūlomas skysčių nutekėjimo mechanizmas, ESS pateikė priede prie Anuliavimo skyriuje pateiktų pastabų. Šis dokumentas buvo skirtas šio skysčių nutekėjimo mechanizmo pramoniniam pritaikomumui įrodyti.

40 T-450/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:117, 21–25 punktai.

41 Žr. šio sprendimo 24 punktą ir EUIPO gairių 5.5.1.6 punktą, p. 34, trečia pastraipa. Pagal analogiją žr. 2005 m. birželio 7 d. Sprendimą *Lidl Stiftung / VRDT – REWE-Zentral (Salvita)* (T-303/03, EU:T:2005:200, 38 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

42 Žr. EUIPO gairių 5.5.6.1 punktą, p. 34, šešta pastraipa. Šiuo klausimu įdomu nurodyti 2008 m. kovo 10 d. EUIPO trečiosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 586/2007-3 „Barbekiu“, ypač toliau nurodytus jo punktus:

„23. Antrasis prieštaravimas susijęs su *Cinders* barbekiu paveikslėlio (vienodo) dviejuose žurnaluose ir *Cinders Barbecues* reklaminiuose leidiniuose, kokybe <…>

24. Tame paveikslėlyje pavaizduotas barbekiu, kurio kaitlentė visiškai padengta mėsa. Tačiau Anuliavimo skyrius išskyrė „keturias atskiras kepimo plokštumas“. Paveikslėlis buvo neaiškus, nes per daug išdidintas, *todėl nebuvo aiškiai matomi barbekiu kontūrai*, tačiau Anuliavimo skyrius pastebėjo: „ypatingos formos kepimo plokštumų kraštus“ (paaiškinimai nebuvo pateikti). *Apeliacinė taryba mano, kad paveikslėlis, kuris yra vienintelis atskleidimo įrodymas, nepagrindžia tokių tvirtinimų ir juo labiau neleidžia atlikti patikimo palyginimo su ginčijamu dizainu, kad būtų įvertintas informuotam naudotojui jų sukuriamas bendras įspūdis.*

<…>26. *Iš to matyti, kad šis paveikslėlis, kuriame ankstesnis dizainas nepavaizduotas teisingai, neleidžia atlikti palyginimo su ginčijamu dizainu ir todėl jis nelaikytinas atskleidimu pagal Reglamento Nr. 6/2002 7 straipsnio 1 dalį*“ (kursyvu išskirta mano).

43 Be to, prie prašymo įregistruoti patentą pridėtame aprašyme išdėstomas, be kita ko, išradimas, kaip jis yra apibūdintas apibrėžtyse, aprašomi galimi piešiniai, išsamiai aprašomas bent vienas išradimo atlikimo būdas su pavyzdžiais ir nurodoma, koks yra išradimo pritaikymas pramonėje.

44 Kursyvu išskirta mano.

45 Pavyzdžiui, prekių ženklų teisėje – Reglamento Nr. 40/94 76 straipsnio 1 dalis.

166. Todėl EUIPO instancijos turėjo viso minėtos įmonės siūlomo skysčių nutekėjimo mechanizmo vaizdą.

167. Tiriant bylą ir atsižvelgiant į tai, kad EUIPO trečioji apeliacinė taryba:

– padarė išvadą, kad Anuliavimo skyrius klaidingai lygino tik į ginčijamą dizainą įeinančią uždengiančiąją plokštelę ir apeliantės pateiktą uždengiančiąją plokštelę, ir

– todėl, atlikęs šį palyginimą, padarė išvadą, kad ginčijamą dizainą sudaro uždengiančioji plokštelė, šoninės įpjovos ir dušo sifono išoriniai kraštai,

ji, kaip Bendrasis Teismas pagrįstai pažymėjo skundžiamo sprendimo 79 punkte, galėjo nesunkiai suprasti, atsižvelgdama į *Group Nivelles* pateiktas *Blücher* katalogų ištraukas, kad šios įmonės pateikta uždengiančioji plokštelė sudarė derinį kartu su bakeliais ir sifonais, kaip ir ginčijamame dizaine pavaizduota uždengiančioji plokštelė.

168. Todėl EUIPO trečioji apeliacinė taryba galėjo:

– reikalauti, kad *Group Nivelles* pateiktų papildomas ankstesnio dizaino, kuris pritaikytas visam skysčių nutekėjimo mechanizmui, iliustracijas. Be to, ši įmonė siūlė pateikti EUIPO trečiajai apeliacinei tarybai pridėtuose dokumentuose pavaizduotų gaminių pavyzdžius, kurie skyrėsi nuo jau pateiktųjų, jei taryba nuspręstų surengti posėdį. Šiuo klausimu Trečioji apeliacinė taryba laikėsi nuomonės, kad žodinis nagrinėjimas nereikalingas, ir nusprendė, kad turi visą būtiną informaciją sprendimui priimti [46], arba

– remtis ESS pateiktu dizaino atvaizdu, kuriame pavaizduotas visas įmonės *Blücher* siūlomas skysčių nutekėjimo mechanizmas, prireikus iš naujo pradedant diskusijas, kad būtų užtikrinamas registracijos pripažinimo negaliojančia procedūros šalių teisės į gynybą paisymas ir procesinis lygiateisiškumas.

169. Nemanau, kad ėmusis tokių iniciatyvų EUIPO viršytų įgaliojimus, kurie jai yra suteikti pagal Reglamento Nr. 6/2002 63 straipsnio 1 dalį.

170. Kaip tik priešingai, per nagrinėjamą procedūrą EUIPO trečioji apeliacinė taryba nedvejodama pasinaudojo teise priimti sprendimą, kuri jai suteikta šio reglamento 63 straipsnio 2 dalimi, išnagrinėdama visas abiejų šalių pateiktas papildomas faktines aplinkybes, įrodymus ir argumentus, net ir pateiktus pavėluotai siekiant papildyti šalių per registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrą jau pateiktas faktines aplinkybes ir įrodymus [47].

171. Be to, šios priemonės visiškai atitinka minėto reglamento 65 straipsnio 1 dalyje nurodytas tyrimo priemones.

172. Šiuo klausimu reikėtų pažymėti, kad teismų praktikoje EUIPO įgaliojimus reglamentuojančios taisyklės aiškinamos labai dinamiškai. Norėčiau nurodyti, be kita ko, kaip Bendrasis Teismas aiškino Reglamento Nr. 40/94 74 ir 76 straipsnius. Šios dvi nuostatos, kuriomis reglamentuojami EUIPO įgaliojimai nagrinėjant protestą dėl Sąjungos prekių ženklo, yra suformuluotos taip pat kaip ir nuostatos, kuriomis reglamentuojami EUIPO įgaliojimai nagrinėjant prašymą pripažinti negaliojančia Bendrijos dizaino registraciją.

46 Ginčijamo sprendimo 18–24 punktai.

47 Žr. ginčijamo sprendimo 20–24 punktus.

173. Taigi 2005 m. balandžio 20 d. Sprendime *Atomic Austria / VRDT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ)*[48], susijusiame su protestu įregistruoti Bendrijos prekių ženklą, Bendrasis Teismas nusprendė, kad EUIPO negali atsisakyti visiškai įvertinti faktų ir pateiktų dokumentų, motyvuodama tuo, kad protestą pateikusi šalis savo iniciatyva turi pateikti išsamią informaciją ir įrodymus savo protestui pagrįsti[49]. Tad tai, kad EUIPO apriboja atliekamo nagrinėjimo faktinį pagrindą, ir dispozityvumo principas, pagal kurį šalys gali pradėti procesą ir nuspręsti, koks bus jo turinys, nedraudžia jai atsižvelgti ne tik į *Group Nivelles* pateiktas faktines aplinkybes, bet ir į visą šalių pateiktą informaciją.

174. Atsižvelgiant į šias aplinkybes pasakytina, kad nors, deja, EUIPO trečioji apeliacinė taryba nesiėmė tyrimo priemonių, kurių ji turėjo imtis, kad gautų visą įmonės *Blücher* siūlomo skysčių nutekėjimo mechanizmo vaizdą, vis dėlto, priešingai, nei Bendrasis Teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 79 punkte, ji neturėjo ištaisyti šio pažeidimo savo vertinimo tikslais atkurdama ankstesnį dizainą pagal įvairias *Blücher* katalogo ištraukas, pridėtas prie prašymo pripažinti registraciją negaliojančia.

175. Atsižvelgdamas į visus pateiktus argumentus, manau, jog Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 77–79 punktuose padarė teisės klaidą, kai EUIPO atliekant vertinimą reikalavo atkurti ankstesnį dizainą pagal įvairias *Blücher* katalogo ištraukas, pridėtas prie prašymo pripažinti registraciją negaliojančia, ir santykinai apribojo nurodomo ankstesnio dizaino vaizdo turėjimo reikšmę šiam vertinimui.

176. Atsižvelgdamas į šią išvadą, manau, kad nebūtina nagrinėti kaltinimo, susijusio su faktinių aplinkybių iškreipimu, kurį EUIPO pateikė antrajam pagrindui pagrįsti.

177. Nors Bendrojo Teismo motyvais pažeista Sąjungos teisė, nemanau, kad tai konstatavus reikėtų panaikinti visą skundžiamą sprendimą.

178. Iš tiesų Bendrojo Teismo išvada, susijusi su ginčijamo sprendimo teisėtumu, yra tinkamai pagrįsta kitais motyvais, kurie yra savarankiški ir pateikti kaip pagrindiniai skundžiamo sprendimo 60–70 punktuose[50].

179. Be to, šių motyvų, kuriais yra grindžiama rezoliucinė skundžiamo sprendimo dalis, šalys neginčija.

180. Taigi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 60 ir 61 punktuose pagrįstai konstatavo, kad EUIPO trečioji apeliacinė taryba tikrai padarė klaidą, kai vertino ginčijamo dizaino naujumą ir lygino visas matomas jo savybes su vieninteliu ankstesnio dizaino elementu, ir todėl ginčijamame sprendime nenustatė teisingų klaidos, kurią, kaip ji nusprendė, padarė Anuliavimo skyrius, pasekmių.

181. Šiuo atžvilgiu, kaip Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 62 punkte, visiškai tikslu yra tai, kad, „vertinant ginčijamo dizaino naujumą, būtina palyginti po įmontavimo matomas jo savybes ir ankstesnio dizaino savybes, matomas jį įmontavus, prie kurių priskirtina ir minėta uždengiančioji plokštelė“.

182. Be to, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 62 punkte pagrįstai konstatavo, kad bet kuriuo atveju įrodymų, kuriuos šalys pateikė [EUIPO], *nagrinėjimas* [gali lemti tik vieną išvadą], jog [prie prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pridėtos] iliustracijos centre esanti uždengiančioji plokštelė yra tik viena skysčių nutekėjimo mechanizmo dalis“[51]. EUIPO instancijose šalių pateiktų

48 T-318/03, EU:T:2005:136.

49 Žr. to sprendimo 38 punktą.

50 Pagal analogiją žr. 2014 m. liepos 10 d. Sprendimą *Nikolaou / Audito Rūmai* (C-220/13 P, EU:C:2014:2057, 38 punktas).

51 Kursyvu išskirta mano.

dokumentų analizė, kurią Bendrasis Teismas atliko skundžiamo sprendimo 63–69 punktuose, yra įtikinama, todėl visiškai pritariu jo pozicijai, kad, atsižvelgdama į šiuos dokumentus, EUIPO galėjo konstatuoti tik viena – kad prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo šiame prašyme pateikė tik dalį skysčių nutekėjimo mechanizmo.

183. Jau vien šie motyvai patvirtina Bendrojo Teismo išvadą, kad EUIPO trečioji apeliacinė taryba tikrai padarė klaidą vertindama ginčijamo dizaino naujumą, o tai suteikia pagrindą panaikinti ginčijamą sprendimą.

184. Kaip labai aiškiai matyti iš skundžiamo sprendimo 71 ir 86 punktų, šie motyvai nepriklauso nuo Bendrojo Teismo argumentų, kuriuos jis pateikė skundžiamo sprendimo 72–85 punktuose atsakydamas į EUIPO ir ESS argumentus, ir visų pirma nuo motyvų, kuriuos jis nurodė minėto sprendimo 77–79 punktuose [52].

185. Šiomis aplinkybėmis, nors išnagrinėjus abu EUIPO pateiktus pagrindus paaiškėjo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, mano nuomone, ši išvada nereiškia, kad skundžiamą sprendimą reikia panaikinti

B – Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 6/2002 6 ir 7 straipsnių, siejamų su to paties reglamento 25 straipsnio 1 dalies b punktu, pažeidimo

186. Kaip jau nurodyta šios išvados 88 punkte, kadangi trečiasis pagrindas pateiktas dėl motyvų, kuriuos siūlau panaikinti dėl to, jog Bendrasis Teismas viršijo jam patikėtos teisminės priežiūros ribas, nėra būtinybės nagrinėti šį pagrindą.

187. Atsižvelgiant į visus šiuos paaiškinimus primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką, jeigu Bendrojo Teismo sprendimo motyvais pažeidžiama Sąjungos teisė, bet šio sprendimo rezoliucinė dalis yra pagrįsta dėl kitų teisinių motyvų, apeliacinį skundą reikia atmesti [53].

188. Todėl siūlau Teisingumo Teismui atmesti EUIPO pateiktą apeliacinį skundą ir pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas.

IX – Dėl apeliacinio skundo, kurį *Easy Sanitary Solutions* pateikė byloje C-361/15 P

189. Grįsdama savo apeliacinį skundą, ESS pateikia du pagrindus.

190. Pirmuoju pagrindu ESS kritikuoja Bendrojo Teismo analizę, kurią jis atliko nagrinėdamas gaminio, kuriam yra pritaikytas ankstesnis dizainas, naudojimo reikšmingumą vertinant ginčijamo dizaino naujumą ar individualias savybes. Šį pagrindą sudaro trys dalys, kuriomis ESS ginčija skundžiamo sprendimo 115–123 ir 133 punktuose pateiktus Bendrojo Teismo motyvus, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 6/2002 5, 6 straipsnius ir 7 straipsnio 1 dalį ir 10, 19 straipsnius bei 36 straipsnio 6 dalį.

191. Antrasis pagrindas susijęs su šio reglamento 61 straipsnio pažeidimu; ESS teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 137 punkte peržengė savo teisminės kontrolės ribas.

52 Šiuo klausimu žr. šios išvados 45 punktą.

53 Žr., be kita ko, 2012 m. balandžio 19 d. Sprendimą *Artegodan / Komisija* (C-221/10 P, EU:C:2012:216, 94 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

A – Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su tuo, kad Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 6/2002 5, 6 straipsnius, 7 straipsnio 1 dalį ir 10, 19 straipsnius bei 36 straipsnio 6 dalį

192. Pirmuoju pagrindu siekiama ginčyti Bendrojo Teismo vertinimą, kuriuo, mano nuomone, jis peržengė savo atliekamos teisminės kontrolės ribas.

193. Dėl šios išvados 64–82 punktuose nurodytų priežasčių šio pagrindo nereikia nagrinėti.

B – Dėl antrojo pagrindo, susijusio su tuo, kad Bendrasis Teismas peržengė teisėtumo kontrolės ribas

a) Šalių argumentai

194. Antruoju pagrindu ESS tvirtina, kad Bendrasis Teismas peržengė teisėtumo kontrolės, kurią jis gali atlikti pagal Reglamento Nr. 6/2002 61 straipsnį, ribas, skundžiamo sprendimo 137 punkto paskutiniame sakinyje nurodęs, kad „priešingai, nei, atrodo, mano įstojusi į bylą šalis, tai[, kad uždengiančiosios plokštelės tinka naudoti pramonėje], nereiškia, kad [jos] negali būti naudojam[os] ir kitose vietose, visų pirma dušuose, kur [jos] paprastai turėtų atlaikyti mažesnius svorius“.

195. Iš tiesų, kaip nurodo ESS, EUIPO trečioji apeliacinė taryba nepriėmė sprendimo nei dėl *Blücher* kataloguose pateiktų svorio klasių (ar jų reikšmės), nei dėl jų reikšmingumo vertinant ginčijamo dizaino naujumą ar individualias savybes. ESS priduria, kad skundžiamo sprendimo 137 punkto paskutinis sakinys netikslingas šiai išvadai padaryti.

196. *Group Nivelles* ir EUIPO nuomone, antrąjį pagrindą reikia pripažinti nepagrįstu, nes Bendrasis Teismas nepakeitė EUIPO trečiosios apeliacinės tarybos vertinimo savo vertinimu.

b) Analizė

197. Siūlau Teisingumo Teismui iš karto atmesti šį pagrindą kaip nereikšmingą.

198. Pirmiausia reikia priminti, jog skundžiamo sprendimo 138 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad EUIPO trečioji apeliacinė taryba klaidingai kvalifikavo prie prašymo pripažinti registraciją negaliojančia pridėtos iliustracijos centre esančią uždengiančiąją plokštelę kaip „dušo sifoną“, nes „iš bylos medžiagos nematyti“, kad ši plokštelė buvo išimtinai ar iš esmės skirta naudoti kaip dušo sifonas.

199. Kaip aiškiai matyti iš skundžiamo sprendimo 138 punkto teksto, ši išvada grindžiama EUIPO instancijoms pateiktų dokumentų vertinimu, pateiktu skundžiamo sprendimo 135–137 punktuose. Vis dėlto šio sprendimo 137 punkto paskutinis sakinys skiriasi, kaip rodo jungtukas „tačiau“, nes Bendrasis Teismas visai nenagrinėja *Blücher* katalogų turinio, bet pateikia perteklinį vertinimą.

200. Šis vertinimas niekaip nepagrindžia išvados, kurią Bendrasis Teismas padarė skundžiamo sprendimo 138 punkte, kaip, be to, tai aiškiai matyti iš šiame punkte pavartotų žodžių „vis dėlto“, be to, tai aiškiai pripažįsta ESS, pažymėdama, kad šis vertinimas yra „netikslingas“ [54].

201. Taigi šį antrąjį pagrindą, susijusį su tuo, kad Bendrasis Teismas peržengė teisėtumo kontrolės ribas, reikia atmesti.

54 Žr. apeliacinio skundo 57 punktą.

202. Atsižvelgdamas į visus šiuos argumentus, siūlau Teisingumo Teismui atmesti ESS pateiktą apeliacinį skundą ir pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas.

X – Išvada

203. Remdamasis išdėstytais samprotavimais, siūlau Teisingumo Teismui priimti tokį sprendimą:

1. 2015 m. gegužės 13 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimas *Group Nivelles / VRDT – Easy Sanitary Solutions* (Griovelis dušo vandeniui nutekėti) (T-15/13, EU:T:2015:281) iš dalies panaikinamas dėl to, kad Bendrasis Teismas šio sprendimo 112–133 punktuose įvertino, ar gaminio, kuriam pritaikytas ankstesnis dizainas, kuriuo remtasi pateikiant prašymą pripažinti registraciją negaliojančia, nustatymas yra reikšmingas veiksnys vertinant ginčijamo dizaino naujumą, ir taip viršijo Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės teisės tarnybos (EUIPO) priimamų sprendimų teisėtumo kontrolės ribas, numatytas 2001 m. gruodžio 12 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 6/2002 dėl Bendrijos dizaino 61 straipsnio 2 dalyje.

2. Apeliaciniai skundai atmetami.

3. Byloje C-361/15 P *Easy Sanitary Solutions BV* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

4. Byloje C-405/15 P EUIPO padengia savo bylinėjimosi išlaidas, o Jungtinė Karalystė, kaip įstojusi į šią bylą šalis, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.